

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **P. Ś.**

skazanego z art. 63 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 24 października 2018 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w S. z dnia 30 lipca 2018 r., sygn. akt IV Ka [...], odmawiające przyjęcia wniosku o doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 9 lipca 2018 r., sygn. akt IV Ka [...],

na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 126 § 2 k.p.k. w zw. z art. 118 § 1 k.p.k. oraz w zw. z art. 457 § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 § 1 k.p.k.

postanowił:

uznać się niewłaściwym i pismo procesowe skazanego nazwane „zażalenie”, a stanowiące wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 9 lipca 2018 r., sygn. akt IV Ka [...], przekazać do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w S.

UZASADNIENIE

Skazany P. Ś. w piśmie wniesionym w dniu 23 lipca 2018 r. (za pośrednictwem administracji Zakładu Karnego w G.) wystąpił z wnioskiem o doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 9 lipca 2018 r., sygn. akt IV Ka [...].

Zarządzeniem z dnia 30 lipca 2018 r., sygn. akt IV Ka [...] Zastępcą Przewodniczącego IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w S.

odmówił przyjęcia przedmiotowego wniosku, albowiem został on złożony po terminie.

W odpowiedzi skazany skierował do Sądu Okręgowego w S. dwa pisma datowane na 8 sierpnia 2018 r. (data wpływu za pośrednictwem Zakładu Karnego w G. – 9 sierpnia 2018 r.).

W pierwszym z nich zatytułowanym „zażalenie” skazany P. Ś. wskazał, że „wnosi zażalenie do Sądu Najwyższego o przywrócenie terminu” do wystąpienia z wnioskiem o doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 9 lipca 2018 r., celem złożenia kasacji. W uzasadnieniu skazany podał argumenty świadczące o niedochowaniu przedmiotowego terminu z przyczyn od niego niezależnych, związanych z wprowadzeniem w błąd przez obrońcę z urzędu i stresem związanym z prowadzonym postępowaniem.

W drugim z pism, adresowanym wyłącznie do Sądu Okręgowego w S., skazany zwrócił się z ponowną prośbą o przesłanie mu uzasadnienia wyroku, a ponadto – o przywrócenie terminu do wystąpienia z tym wnioskiem, przedstawiając argumentację analogiczną, jaką zaprezentował w poprzednim piśmie.

Zarządzeniem z dnia 16 sierpnia 2018 r. Zastępca Przewodniczącego IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w S. stwierdziła, że zażalenie skazanego na zarządzenie z dnia 30 lipca 2018 r. odpowiada warunkom formalnym i przekazała je wraz z aktami Sądowi Najwyższemu w Warszawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W sytuacji, w której pismo nie zostało sporządzone przez podmiot fachowy, samo jego nazwanie „zażaleniem” oraz uznanie przez skarżącego, że właściwy do jego rozpoznania powinien być Sąd Najwyższy, nie zwalnia podmiotu przeprowadzającego kontrolę wymogów formalnych takiego „środka zaskarżenia” od obowiązku oceny jego treści przez pryzmat dyrektyw określonych w art. 118 § 1 k.p.k. Treść obu pism, które skazany P. Ś. wniósł do Sądu Okręgowego w S. w dniu 9 sierpnia 2018 r. oraz podobna argumentacja wyrażona na ich poparcie, wyraźnie przyznająca, że wniosek o doręczenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 9 lipca 2018 r. złożono po upływie terminu, oraz podnosząca, że niezachowanie terminu nastąpiło z przyczyn – w ocenie skazanego – od niego

niezależnych, wyraźnie wskazywała na niezdecydowanie strony wyłącznie co do formy i organu właściwego do rozpoznania jej jednoznacznego w wymowie żądania.

Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że w zarządzeniu z dnia 30 lipca 2018 r. skazany został pouczone o możliwości złożenia zażalenia, a nie mógł być – co zrozumiałe – pouczone o możliwości złożenia wniosku o przywrócenie terminu.

Uznanie, że pismo skazanego wniesione w dniu 9 sierpnia 2018 r. (to, w którym adresatem uczyniono Sąd Najwyższy) jest w rzeczywistości zażaleniem na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku oznaczałoby akceptację błędnego poglądu, że środkiem odwoławczym jest takie pismo procesowe, w którym w żaden sposób nie kwestionuje się podstawy faktycznej i prawnej wydanego rozstrzygnięcia (zob. postanowienie SN z dnia 6 sierpnia 2008 r., III KZ 73/08).

Ponieważ więc skazany P. Ś. nie zakwestionował ani podstawy faktycznej, ani prawnej zaskarżonego zarządzenia, przeto wniesione pismo nie może zostać uznane, jako spełniające kryteria środka zaskarżenia określone przez Kodeks postępowania karnego. W tej sytuacji dyspozycja art. 118 § 1 k.p.k. obligowała do uznania przedmiotowego pisma za wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 9 lipca 2018 r., sygn. akt IV Ka [...], nie zaś do uznania, że pismo to stanowi zażalenie na zarządzenie z dnia z dnia 30 lipca 2018 r. i nadania mu biegu.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 126 § 2 k.p.k. w zw. z art. 118 § 1 k.p.k., pismo skazanego P. Ś. z dnia 9 sierpnia 2018 r., należało przekazać do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w S., jako właściwemu do jego merytorycznego rozpoznania.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.